

KLAIPEDA UNIVERSITY

III INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE
**MODERN TRANSFORMATIONS
IN ECONOMICS AND MANAGEMENT**

March 29th, 2019

Proceedings of the Conference

Part I

**Klaipeda, Lithuania
2019**

Organising Committee

Rimantas Stašis	Professor, Dr. of Economics, Head of Management Department, Klaipeda University, Lithuania;
Algirdas Giedrtaitis	Associate Prof., Dr. of Economics, Professor of Management Department, Klaipeda University, Lithuania;
Jan Žukovskis	Associate Prof., Dr. of Economics, Head of Business and Rural Development Management Institute, Aleksandras Stulginskis University, Kaunas, Lithuania;
Lina Pielienė	Professor, Dr. of Economics, Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania;
Bogoyavlenska Yuliya	Ph.D, Assistant Professor in Economy, Department of Personnel Management and Labour Economics, Zhytomyr State Technological University, Ukraine;
Galina Ulian	Professor, Dr. of Economics, Dean of Faculty of Economic Sciences, State University of Moldova;
Kostiantyn Shaposhnykov	Professor, Dr. of Economics, Head of Black Sea Research Institute of Economy and Innovation, Ukraine;
Yuliana Dragalin	Dr. of Economics, Associate Professor, Dean of Faculty of Economic Sciences, Free International University, Moldova;
Olga Chwiej	Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland.

III International Scientific Conference Modern Transformation in Economics and Management: Conference Proceedings, Part I, March 29th, 2019. Klaipeda, Lithuania: Baltija Publishing. 138 pages.

Table of Contents

ECONOMIC THEORY AND NOBELELOGY: RECENT ADVANCES

Мейш А. В., Ядуча С. Й.

НАУКОВИЙ АНАЛІЗ ТА СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЧИСЛЕННИХ КОНЦЕПЦІЙ ВЛАСНОСТІ 1

THE WORLD ECONOMY AND INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS: THE DEVELOPMENT AND MAINTENANCE OF ECONOMIC SAFETY

Качуровський С. В.

БЛОКЧЕЙН-ТЕХНОЛОГІЯ В ЛОГІСТИЦІ 6

Остапенко Т. Г.

ПРИНЦИПИ НАНОЕКОНОМІКИ У ГЛОБАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ 7

Шемчук М. Ю.

СТАТИСТИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСНОВНИХ КРАЇН-ПАРТНЕРІВ ЧЛЕНІВ ЄС
У ЗОВНІШНІЙ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ ТОВАРАМИ У 2018 РОЦІ..... 11

ECONOMICS AND MANAGEMENT OF NATIONAL ECONOMY, NATIONAL MODELS OF ECONOMIC SYSTEMS

Avanesova N. E., Kolodyazhna T. V.

REVIEW OF THE MARKET OF DEFENSE AND INDUSTRIAL COMPLEX
OF THE LEADING COUNTRIES OF THE WORLD 15

Безус В. О., Чикаренко І. А.

УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ:
ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВІ ПІДХОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ 19

Гбур З. В.

ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ 22

Demydenko R. K.

THE ACTUAL CONDITION OF R&D SECTOR NATIONAL LEGISLATION
FOR THE PURPOSE OF EUROPEAN INTEGRATION OF UKRAINE 26

Дробот С. А.

ВИЗНАЧЕННЯ ВПЛИВУ СЕРЕДОВИЩА НА РОЗВИТОК
АТОМНО-ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ 28

Копилова І. V.

CONSIDERING RISKS IN THE PROCESS OF MANAGEMENT
OF THE NATIONAL ECONOMY DEVELOPMENT 30

Маматова Т. В., Чикаренко О. О.

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ТЕРИТОРІЙ
НА ОСНОВІ КЛАСТЕРНОЇ МОДЕЛІ 33

Мельник В. В.

НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА ТА СВІТОВІ ПРОЦЕСИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ 37

Нікітко О. О.

НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ
РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ 40

Трушкина Н. В.

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ РАЗВИТИЯ
ТРАНСПОРТНОЙ ЛОГИСТИКИ: ОПЫТ ЛИТВЫ 43

Урба С. І. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРА В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	47
Khodakivska O. V., Kononenko O. M. LEGISLATIVE INITIATIVES IN LAND RELATIONS ARE DIRECTED TOWARDS THE IMPLEMENTATION OF SUSTAINABLE RURAL DEVELOPMENT	51
ECONOMY OF ENTERPRISE AND CORPORATE GOVERNANCE: MODERN INTEGRATION PROCESSES	
Cisko L. DISTINCTIVELY ELEMENTS OF COOPERATIVES AS ENTREPRENEURIAL SUBJECTS.....	55
Аляб'єва О. М. ОСНОВНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ІННОВАЦІЙНИ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТА	58
Антонова І. В. НОРМУВАННЯ ПРАЦІ ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА.....	63
Волкова Н. В., Могилат М. Г. ЧАС В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНИХ РЕСУРСІВ ТА ФАКТОРІВ	66
Завідна Л. Д., Клименко В. І. ЯКІСТЬ ПОСЛУГ ЯК КЛЮЧОВИЙ ЧИННИК УСПІХУ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ.....	70
Кліпкова О. І. ЗАРУБІЖНИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВАХ.....	74
Марінцева К. В., Сулима Л. О. УПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ YIELD MANAGEMENT У ПРОДАЖ АВІАЦІЙНИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ.....	78
Рынкевич Н. С. ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ ОРГАНИЗАЦИОННОЙ КУЛЬТУРЫ ПРЕДПРИЯТИЙ.....	81
Світлична В. Ю., Рубанка В. М. ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІЙ ТА ЗАВДАНЬ КОНТРОЛІНГУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ	85
Ушеренко С. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ВАРТІСТЮ КОРПОРАТИВНОГО ПІДПРИЄМСТВА	88
Fedorova V. O., Gladka O. I. DEFINING THE GENERALIZED LEVEL OF ENTERPRISE'S ATTRACTIVENESS AS AN EMPLOYER	93
Фомічов М. В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗРОШУВАЛЬНИХ СИСТЕМ В АГАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ЗА УМОВ ВИКОРИСТАННЯ АБСОРБЕНТІВ	96
Хлопоніна-Гнатенко О. І. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЛІ СТРАТЕГІЇ ТА СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	99
Шацька З. Я., Денисенко М. П. ІНТЕГРАЦІЙНІ ФОРМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР В ГЛОБАЛЬНОМУ ПРОСТОРІ.....	103
Шостаковська А. В. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА УКРАЇНИ	106

CREATIVE ECONOMY AND HUMAN CAPITAL: THE KNOWLEDGE MANAGEMENT ISSUES

Васильєва О. М., Фугело М. А.

ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ: ЗНАННЯ ТА УМОВИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НИМИ..... 108

Куценко М. М.

ПРОЦЕСИ УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ ЯК РУШІЙ У ПРОЕКТАХ
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ..... 111

Lazarenko Y. O.

DEVELOPING THE OPEN INNOVATION CAPABILITIES OF ORGANIZATIONS
IN A KNOWLEDGE-INTENSIVE ENVIRONMENT..... 115

Orlovska Yu. V., Dryhola K. V.

INTELLECTUAL PROPERTY AS AN ELEMENT
OF THE WORLD INTELLECTUAL ECONOMY 118

Подлесная В. Г.

ВЛИЯНИЕ УСКОРЯЮЩЕГОСЯ ТЕХНИКО-ТЕХНОЛОГИЧЕСКОГО
РАЗВИТИЯ И СЕТЕВИЗАЦИИ ОБЩЕСТВА НА РОЛЬ ЧЕЛОВЕКА
В ОБЩЕСТВЕННОМ ПРОИЗВОДСТВЕ..... 121

Фесенко Г. Г., Фесенко Т. Г.

ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ КОМАНДЫ ПРОЕКТА
В КОНТЕКСТЕ HR-СТРАТЕГИЙ 125

Шестакова А. В.

HR-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ
В КОМУНІКАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТІВ ТА РОБОТОДАВЦІВ..... 128

Безус В. О., аспірант
Чикаренко І. А., д.н.держ.упр., доцент
Дніпропетровський регіональний інститут
державного управління
Національної академії державного управління
при Президентіві України
м. Дніпро, Україна

УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ: ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВІ ПІДХОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ

В умовах постійних змін, що відбуваються сьогодні в Україні, процеси забезпечення ефективного управління житлово-комунальним господарством набувають особливого значення. Гострота і масштабність проблем у житлово-комунальній сфері очевидні, технічний стан її об'єктів є катастрофічним, послуги, що надаються населенню, не відповідають задекларованому рівню якості. Саме тому система житлово-комунального господарства в Україні терміново потребує реформування, і сьогодні це є імперативом часу. До того ж слід зазначити, що у багатьох країнах світу показники діяльності саме у житлово-комунальній сфері визначають рівень соціально-економічного розвитку держави і суспільства.

На жаль, існуючий рівень послуг у житлово-комунальному господарстві України, сучасний стан підприємств і організацій цього сектору економіки, комунальна інфраструктура знаходяться у незадовільному стані. Високий рівень корупції, відсутність конкуренції на ринку надання послуг у сфері житлово-комунального господарства, бюрократія, низький рівень технічного стану основних фондів – все це призводить до невдоволення населення. Разом з тим, в Україні неодноразово проголошувався курс на реформування житлово-комунального господарства, презентувалися (й розпочиналися!) чергові реформи, але все захливалось майже на самому початку. І як раз сьогодні, у зв'язку із політичними подіями та реформами, що задекларовані в останні роки (зокрема, децентралізацією та реформуванням місцевого самоврядування, так званим перезавантаженням влади, її орієнтацією на потреби населення, антикорупційною та іншими реформами), з'явилися умови для початку справжнього вдосконалення системи житлово-комунального господарства та підвищення ефективності управління цією сферою економіки як в окремих містах, так і в країні в цілому.

Про реформи у сфері житлово-комунального господарства свідчить і те, що нещодавно було прийнято Закон України «Про житлово-комунальні послуги» (від 09.11.2017 р. № 2189-VIII) [1]. Предметом регулювання цього Закону є відносини, що виникають у процесі надання житлово-

комунальних послуг споживачеві, а саме послуг з управління багатоквартирним будинком, постачання теплової енергії, постачання гарячої води, централізованого водопостачання, централізованого водовідведення та поводження з побутовими відходами, а також відносини, що виникають у процесі надання послуг з постачання та розподілу електричної енергії і природного газу споживачам у житлових, садибних, садових, дачних будинках [1]. Цей закон та інші релевантні документи підтверджують, що зміни у житлово-комунальній сфері нарешті розпочалися, і розвиток цієї теми у працях науковців та практиків сьогодні є дуже актуальним.

Аналіз наукових та інших інформаційних джерел у сфері реформування та розвитку житлово-комунального господарства свідчить, що житло, будучи галуззю довгострокових інвестицій, являє собою капітал, надбання, що передаються із покоління в покоління і являються зримою частиною багатства будь-якої країни. Саме житло є необхідною умовою забезпечення першочергових життєвих потреб людини з метою її ефективної життєдіяльності, безпеки й розвитку.

Водночас проблеми запровадження інноваційних підходів до житлово-комунального господарства є недостатньо розробленими в сучасній вітчизняній і зарубіжній науці. Цілий ряд проблем, що стосуються розвитку механізмів управління житлово-комунальним господарством на рівні міста в умовах сучасних реформ, зокрема, децентралізації, недостатньо висвітлений у науковій літературі. До таких проблем, окрім вказаних вище, віднесено і недостатньо обґрунтовані тарифи на більшість житлово-комунальних послуг, і вкрай незадовільний матеріальний стан основних фондів комунальних підприємств та їх моральна зношеність, і низький рівень сплати за надані житлово-комунальні послуги, і неефективне управління, і майже відсутність інвестування у енергоефективні технології та системи збереження навколишнього середовища. Усе це, і багато інших факторів призводять до щоденного погіршення стану фінансово-економічних показників роботи підприємств житлово-комунального господарства міста.

Слід зазначити, що реформування системи житлово-комунального господарства вимагає наявності виваженої стратегії розвитку цієї сфери, без якої неможливо застосувати комплексний підхід до визначення стратегічних пріоритетів діяльності, та побудувати складну та ефективну систему управління, що забезпечить прозорість діяльності у житлово-комунальній сфері, моніторинг та контроль виконання заходів стратегії, а також підвищить рівень та якість надання житлово-комунальних послуг для населення.

За результатами аналізу провідного європейського та світового досвіду у сфері управління житлово-комунальним господарством,

ефективною моделлю реформування житлово-комунальної сфери міста є державно-приватна форма партнерських відносин, яка, разом із застосуванням програмно-цільових підходів, інструментів та методів (стратегічного планування, програмування та прогнозування, проектування, кластеризації, методу сценаріїв, безпосередньо програмно-цільового методу формування бюджету, інших методів та інструментів, що узгоджують ієрархічні цілі та шляхи й засоби (ресурси) їх реалізації) [2] зможе забезпечити підвищення ефективності, результативності та якості надання житлово-комунальних послуг населенню.

Слід зазначити, що поняття «програмно-цільовий», зокрема у контексті методів та інструментів забезпечення ефективності певного виду діяльності, у т.ч., у житлово-комунальній сфері, означає характеристику процесу реалізації цілей вищого рівня (місії/генеральної мети/стратегічних пріоритетів та цілей) через їх декомпозицію до рівня конкретних завдань (проектів, програм), за допомогою яких можна чітко визначити обсяг необхідних ресурсів та термінів їх виконання, здійснити розподіл відповідальності, чим забезпечити ефективне та результативне управління процесами надання послуг, що реалізуються у цій сфері. У цьому контексті декомпозиція являє собою метод розукрупнювання або розкриття структури системи (структуризації), за допомогою якого останню поділяють на окремі складові за певною ознакою. Тому перехід від стратегічних пріоритетів розвитку житлово-комунального господарства на основі застосування таких програмно-цільових інструментів, як проектування та програмування, є найбільш доцільною організацією діяльності у житлово-комунальній сфері.

Слід звернути увагу, що зазначені інструменти орієнтовані на інноваційний розвиток не тільки житлово-комунального господарства, а й, насамперед, усієї територіальної громади (у т.ч. об'єднаної), у напрямках, що узгоджені з нею; на досягнення кінцевих результатів діяльності, які виражаються через задоволення потреб і інтересів усіх членів територіальної громади; на отримання громадою певних суспільних вигід [3]. У цьому контексті до вигід територіальної громади, які можуть бути отримані як результати реалізації проектів відповідної стратегії розвитку, можна віднести, зокрема, наступні: економічний розвиток, підвищення конкурентоспроможності; ефективне використання земельних ресурсів громади; ефективне використання комунальної власності громади; енергозбереження та енергоефективність, у т.ч. за рахунок використання альтернативних джерел енергії; якісні послуги з утримання та обслуговування житла і придомових територій; якісні послуги з водопостачання, водовідведення; якісне освітлення території; належна система прибирання сміття, поводження з твердими побутовими відходами, підтримка санітарного стану території та інші [4].

Планується що у результаті проведення подальших досліджень з цієї тематики, нами буде запропоновано комплекс методико-технологічного забезпечення управління розвитком житлово-комунального господарства та комунальної інфраструктури міста на основі зазначених програмно-цілевих підходів та інструментів, а саме, буде обґрунтовано модель імплементації стратегічного, проектного та кластерного підходів до управління розвитком житлово-комунального господарства міста на базі державно-приватного партнерства.

Література:

1. Про житлово-комунальні послуги : Закон України від 09.11.2017 № 2189-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2018. – № 1. – Ст. 1.
2. Чикаренко І. А. Формування системи управління інноваційним розвитком територіальних громад: монографія / І. А. Чикаренко. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2014. – 338 с.
3. Децентралізація влади в Україні: оцінювання результатів формування та розвитку самодостатніх громад : монографія / за заг. та наук. ред. С. М. Серьогіна, І. А. Чикаренко. – Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2018. – 260 с.
4. Муніципальний менеджмент : навч. посіб. / Ю. П. Шаров, І. А. Чикаренко, О. Ю. Бобровська [та ін.]; за ред. Ю. П. Шарова. – К. : Атіка, 2009. – 404 с.

**Гбур З. В., д.н.держ.упр.,
головний спеціаліст
Міністерство фінансів України
м. Київ, Україна**

ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

Сучасний стан розвитку світового господарства характеризується розповсюдженням різнопланових форм гібридних війн. Дана ідея не є новою, оскільки у військовій історії існує немало прикладів нетрадиційних війн, в яких використовувалася нелінійна тактика та нерегулярні збройні формування, які є прадавніми формами даного виду протистояння.

Зазвичай гібридні форми війни не є суто воєнним протистоянням, а включають економічні, психологічні та партизанські засоби нападу. Структура та величина впливу цих компонентів, міра їх використання у певному протистоянні залежать від поточного рівня розвитку економіки та технологій.

Загальновідомо, що війни та збройні конфлікти є просторово-часовими процесами, в основі яких лежать найрізноманітніші суперечності, а також

Izdevniecība «Baltija Publishing»
Valdeķu iela 62 – 138, Rīga, LV-1058

Iespiests tipogrāfijā SIA «Izdevniecība «Baltija Publishing»
Parakstīts iespiešanai: 2019. gada 18 aprīlis
Tirāža 100 eks.